

Döminica d'matina

*I mé prim vèrs – ma alura gh'è per üso
de scriv in italià – i è vers de glòria.*

Cantàe per la vitòria

*de la squadra del cör . la Mesaliüna.**

*Che pretése gh'avrói ch'i l'la conòsse,
ch'i ghe n'àbie ön'idéa,*

ura che i face i cambia,

quase sòt'öcc, in del quadrèt che abòsse?

*La squadra del mé cör l'è öna marvéa,
quàndo ghe pènze e i se smaréss i furme.*

Pör ol campèt a l'gh'è, de tèra diüra,

strécc, come ai tép antìch di mé memòrie;

l'è inötel mètt zó sàbie o rasgadiüra,

l'è sèmpèr chèl di prime filastròche.

Mé nò, ó po' mai zögàt, sie mia de génio.

Stàe lé prèss ai piantù, compàgn di siòre

*ch'i 'ndàa al Brumana. E l'éra la mé màgica
döminica d'matina a l'Oratòre.*

Francitus

* Era il nome del ristorante gestito dalla famiglia Galliani, tra via S. Bernardino e l'attuale via don Luigi Palazzolo.